

Ridasjärven Nuorisoseuran
KESÄTEATTERI
esittää:

MUSTALAISLEIRI MUUTTA TAIVAASEEN

Ohjaus: Eero Halme

Ensiesitys la 16.6.1990 klo 15

muut esitykset
sunnuntaisin klo 17

24.6.,

15.7., 22.7., 29.7.,

5.8., 12.8., 19.8., 26.8.

LIPPUVARAUKSET: puh. (914) 47156

Mustalaisleiri muuttaa taivaaseen

Vikaa valtion verkossa

Oli Mustalaisleirin ensimmäinen yönäytös. Nuotiotulet paloivat leirissä ja valonheittimien kiilat viistivät näyttämöä. Tunnelma hiljaisessa ja pimeässä iltayössä oli käsinkosketeltavan tiivis.

Olin näytelmän Isergil, vanha mustalaisnainen. Istuin yksin näyttämön laidalla esittämässä piippu-monologiani. Yhtäkkiä kaikki valot sammuiivat ja istuin säkkipimeässä näyttämöllä. Päivölän yötä valaisivat vain nuotion loimut kaukaa mustalaisleiristä läheiseltä pellolta. Yönäytösten valoja ei ollut harjoiteltu etukäteen ollenkaan, joten luulin pimeyden kuuluvan asiaan ja jatkoin esitystäni. Hetken kuluttua Eero Halme kuulutti tarkkaamosta.... ”Valtion verkossa on vikaa, toivottavasti voimme jatkaa esitystä pian”. Muualla kylällä kyllä valot paloivat iloisesti. Päivölän vanhat sähkölaitteet eivät olleet kestäneet äkillistä kuormitusta.

Istuin halvaantuneena näyttämön laidalla miettien mitä nyt pitäisi tehdä. Mustalaisleiri oli ensimmäinen näytelmäme, joten kokemusta yllättävistä tilanteista ei ollut. Yleisö odotti hiiren hiljaa katsomossa, vain hevosen hirnahdus halkaisi hiljaisen kesäyön. Näyttämön ja katsomon alla alkoi näkyä taskulamppujen valokiiloja kun miehet ryömivät johtojen seassa etsien vikaa, joka hetken kuluttua löytyikin. Jotenkin laitteet saatiin yön pimeydessä korjattua ja esitys pääsi jatkumaan loppuun.

-eeva

Mustalaisleiri oli pelastus nuorisoseuralle

Silloin, kun Mustalaisleiriä ryhdyttiin puuhaamaan, ei ollut vielä erikseen teatteri Päivölää, vaan näytelmää tehtiin Ridasjärven nuorisoseuran nimiin. (Teatteri Päivölä perustettiin heti mustalaisleirin jälkeen.) Olin tuolloin nuorisoseuran rahastonhoitajana. Meillä oli suuri Päivölän kunnostusprojekti, johon olimme saaneet hyväksytyt suunnitelmat, ja opetusministeriöltä vuosittain rahaa remontin tekoon. Käytäntö oli, että edellisvuonna piti anoa raha seuraavan vuoden remontiin, ja nimetä kohteet, mitä sillä tehdään. Vastaus tuli sitten yleensä kevään aikana, ja rahaa sai nostaa tehtyä työtä ja ostettuja tavaroita, eli kuitteja vastaan. Tässä uskossa Päivölää oli jo kevään aikana remontoitu, ja kalliitakin tavaroita hankittu, osa ”velaksi”, eli seuran jäsenten rahoilla, näin oli tehty ennenkin, ja laskut maksettu kun op.ministeriöstä sitten päätös oli tullut.

Kun Eero alkoi puuhata mustalaisleiri- näytelmää täytyy tunnustaa, että olin melko epäluuloinen hankkeen onnistumisesta (enkä ollut ainoa!), pelkäsin tietysti sitäkin, miten meidän rahat riittäisivät niin valtavan tuntuiseen produktioon, ja kun Eero vielä maalaili visioita, kuinka katsomot olisivat täysiä, ajattelin mielessäni, että kunhan puhut, jos nyt kulut saataisiin peitettyä, kuka tänne maalle tulisi mitään katsomaan..!

No, Leiriä alettiin harjoitella, ja samalla tehtiin Päivölän remonttia, kunnes ryhdyttiin kyselemään opetusministeriön avustusrahojen perään. Kävi ilmi, että anomuksemme ei - syystä joka ei koskaan selvinnyt- ollut mennytkään perille, rahat sen vuoden remontteihin oli jo päätetty ja jaettu opetusministeriössä, eli jäisimme sinä vuonna ilman tukea, seuramme oma tili oli lähes nolllilla, siis olimme lirissä!

Eero ei hermoillut kuten me, vaan uskoi vakaasti leiriinsä, ja lopultahan kaikki tietävät, kuinka siinä kävi: Mustalaiseleiri oli ennennäkemätön ennätys; lisänäytöksiä järjestettiin, ihmiset istuivat rappusilla, kun ei istumapaikkoja enää ollut, ja rahaakin tuli niin, että syksyllä saimme todeta, että olimme pystyneet maksamaan kaikki remonttiin menneet kulut sekä tietysti mustalaiseirin menot, eihän nekään pienet olleet- ja silti olimme hyvin plussan puolella.

Eero siis teki mahdottoman mahdolliseksi, kuten monta kertaa sen jälkeenkin!

Anne-Maria Karvinen